ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 20
Архівний № 284

Управління СБУ
по Сумській області

реабілітаційне

ДЕЛО № 23567

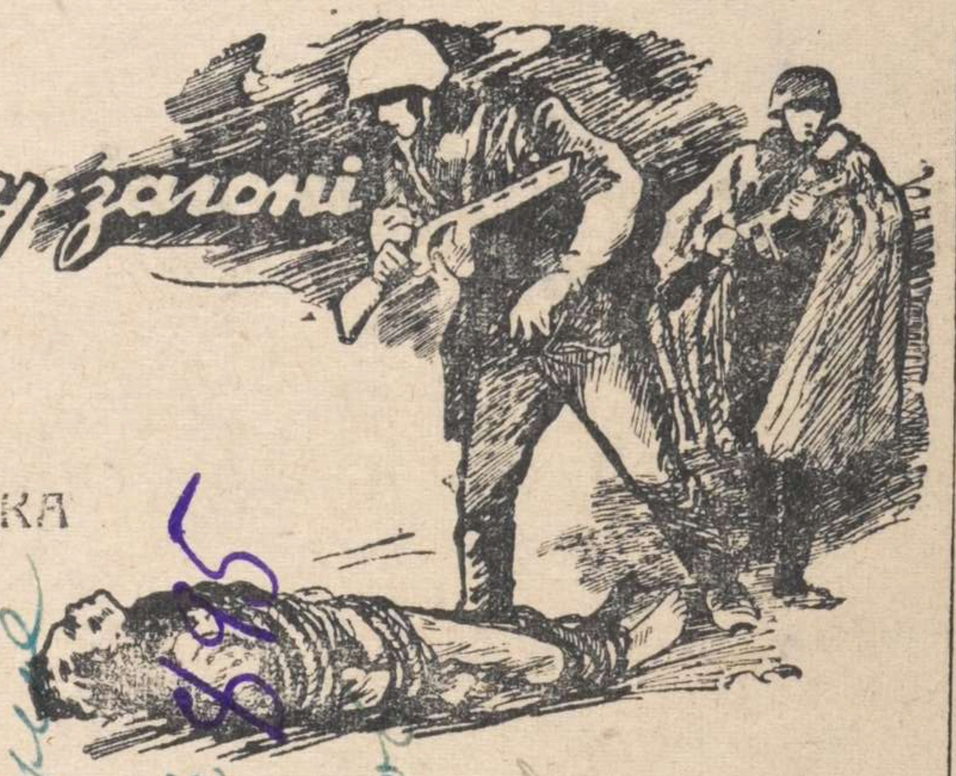
Гайдар

Яков Гаврилович

Начато: 14 марта 1947г.
Окончено: 2 июля 1955г.
на 8 листах

ГДА СБУ
по Сумській області
Ф. Р-7641
О. 20
А. 284

У нашому селі

Оповідання Ю. МАРТИЧА

Малюнки М. ХУДЯКА

ПРОДОВЖЕННЯ*)

ЗМІСТ ПОПЕРЕДНЬОГО

Пам'ятна подія сталася в житті двох друзів— Васі Петрова і Сергія Овсієнка: до їхнього класу прийняли нового учня Олексу Ткача. Олекса повернувся з німецької каторги, і всі друзі вирішили оточити його піклуванням, щоб він скоріше забув своє тяжке минуле.

В дворі, де жили наші друзі, з'явився новий сусіда. Він був військовий. Друзям дуже хотілося познайомитись з ним. Виявилося, військовий відвідав збір піонерського загону, в якому перебувала Н'на. Хлопці вирішили дочекатися повернення військового додому і запросити його до себе.

Ввечері весь загін чекав на військового у дворі. Він приїхав пізно, і з перших слів діти зрозуміли, що новий сусіда сліпий.

Другого дня піонери пішли відвідати хворого Олексу Ткача.

* * *

Вася перегортав книги.

— А! — вигукнув він задоволено, — «Солдатський портрет» Квітки Основ'яненка, це я читав. Дуже смішна... Ти сміявся, Олексо?

— Ні, — відказав Олекса байдуже.

— І Гоголь... Я більш за все люблю його «Вія». Пам'ятаєш, як бурсаки вештались на Подолі... теж смішно, смішно...

І прочитавши про себе кілька рядків, Вася щиро засміявся.

— Ти читав «Записки

не мав сил підвестись, а німці примушували його іти на роботу. Він упав, а «Гітлер» вигнав нас усіх, а сам лишився з Тимком. Увечері ми поховали Тимка. Усю ніч я думав — краще б мені лежати разом з Тимком, ніж отак мучитись.

Ранком ми почули, як б'ють радянські гармати.

— Наші! Наші!..

Прибігли німці. Вони вже знали про все. Вони були, мав вовкіт. А наказувала вона, господиня наша.

«Гітлер» і кривий біс кинулись на мене. Я не знав, що вони хочуть робити, але відбивався з усіх сил. Вони зв'язали мені руки і ноги, запхали в рота вату і щось прив'язали до мого пояса. Я здогадався — це міна. Інших невільників вони пов'язали парами і почали вантажити воза. Я лежав на землі і бачив, як вони виїхали з двору. Скоро навколо настала тиша, тільки зрідка вітер доносив здалека безнастанне гудіння.

Воно все ближчало.

Я зрозумів — це йдуть наші люди, гуркотять наші танки, іржуть наші коні..

Я лежав, прив'язаний до міни...

Хто перший підійде до мене? Хто перший простягне до мене руку? Ми обидва загинемо.

Я хотів ворухнутись, щоб вмерти самому до того, як прийдуть наші. І не міг: міцно зв'язали мене, кляті.

Діти слухають цю страшну розповідь свого товариша. Вони забули про все. Далеко відійшли пофарбовані у весняний рожевий колір стіни затишної кімнати Антоніни

В. І. САМІЙЛЕНКО

(До 20-річчя з дня смерті).

...Лине чарівна пісня і слова її зворушують серця;

«Тихесенький вечір
На землю спадає,
І сонце сідає
В темнесенький гай.
Ой, сонечко ясне,
Невже ти втомилось?
Чи ти розгнівилось?
Іще не лягай!»

Це — «Вечірня пісня», яку часто можна почути по радіо; її співають діти і дорослі. Слова її належать українському поетові Володимиру Івановичу Самійленкові.

22 січня 1864 р. в м. Сорочинцях на Полтавщині народився В. І. Самійленко. Убога селянська сім'я не мала й гадки, що колись її син буде відомим поетом.

Мати майбутнього поета походила з кріпаків. Життя примушувало її весь час служити панам. В одного з таких панів була велика здобув освіту. І от — одинадцятирічний хлопець учиться в полтавській гімназії. Допитливий, здібний, він рано пробує свої сили у віршуванні. В. І. Самійленко вчився також в Київському університеті. Самостійне життя після навчання було непривабливим, доводилось працювати на різних посадах, які не задоволяли його. Він добре вивчив життя, це дало змогу спостережливому поетові створити прекрасні вірші, пісні, фейлетони.

Самійленко цілий вік не розлучався з думкою про долю українського народу. Він палко любив трудящий народ і служив йому своєю поезією.

Поет гостро критикує тих, що лише на словах люблять свій край, але не борються з життєвою несправедливістю, не борються з царизмом. Той не патріот, хто тільки «лежить на печі» і плекає думку про краще. Треба самому боротися.

Своїм словом до кінця боровся Самійленко з ненависним пануючим ладом.

«Прийми ж мої пісні, як
дар малий
Великої і вірної
любові». —

звертається він до України.

Крім лірничних поезій Самійленко писав фейлетони, драматичні твори. Він же — чудовий майстер перекладу. Ми можемо прочитати твори Байрона,

Якими повинен бути піонер?

Обговорюємо лист В. Кучка, надрукований в № 29 нашої газети

Кучко зробив правильно

В своєму листі піонер Кучко скаржиться, що він дістав зауваження за лузання насіння і вітання за руку. Мене це дивує. Лузають насіння всі. Хто на вулиці, хто вдома, хто за книжкою. Звичайно, дорослому непристойно спльовувати лушпиння на вулиці. Проте, якщо він лузає в руку, то нічого поганого в цьому нема. Аби не плюватися на всі боки, не засмічувати панелі, а кидати лушпиння в ящики для сміття. Ящики ці — не прикраса, от і треба їх використовувати.

Те ж саме про потискування руки. Адже ж недобре було б, якби Кучко, побачивши знайомого офіцера, гукнув здаля «Здраствуйте!» і пройшов. Саме міцним потиском руки піонер виявив свою пошану до воїна. Я вважаю, що Кучко зробив правильно.

Піонер Анатолій БОРЗЕНКО.
Ворошиловградська область, м. Красний Луч.

ЗВАННЯ ПІОНЕРА

Хто може носити це високе, горде звання «піонер»? Яким повинен **бути піонер? Що** значить «поводитись по-піонерськи»? Ці життєві, злободенні питання турбують наших піонерів і піонерок, і невипадково піонер Василь Кучко звернувся до редакції саме з цим питанням. Дійсно, в нього болить серце від зауважень дорослих, бо йому докоряють, що він плямує своєю поведінкою всю піонерську організацію, звання піонера.

Нам відомо багато прикладів піонерської поведінки в житті; менше, але все ж є вони і в літературі. Згадайте оповідання «Червоний галстук» про піонера, який допомагав партизанам, який у фашистському пеклі зберігав на своїх грудях піонерський галстук. Згадайте Костю Кравчука і сміливі вчинки героїв-піонерів під час Вітчизняної війни.

Здавна «піонерами» називали дорослих і юнаків, які першими перемагають перешкоди, прямуючи вперед, шукаючи шляхів до загальнолюдського щастя.

Яким же повинен бути піонер в нашому розумінні? Таким, щоб вирости гідною зміною кращих синів своєї славної Батьківщини, достойною зміною радянських громадян. Піонер — це маленький патріот своєї Вітчизни, сміливий, вольовий. Він повинен шанувати працю, бути правдивим, дисциплінованим, ввічливим, скромним.

Кожний піонер повинен брати приклад з кращих своїх товаришів, виховувати в собі риси кращих громадян своєї Батьківщини.

Г. Н. ОСТАПЕНКО,
Кам'янець-Подільська область Сатанівський район, с. Турчинці.

Кілька порад

— Яким повинен бути піонер? Відповідаючи на це питання, не можна подавати якихось постійних рецептів поведінки. Треба наполегливо виховувати в собі риси радянської людини.

Дисципліна в роботі, навчанні, побуті — невід'ємна риса піонера. Суворо дотримуйтесь режиму дня, твердо спланованого. Ніколи не залишайте на завтра те, що можна зробити сьогодні. Це породжує лінощі і неакуратність. Книжки, одяг, власні речі — все мусить мати своє постійне місце. І як би ви не були зайняті, річ, яку взяли, віднесіть на місце. Привчайте себе до праці, набувайте трудових навичок. Дбайте про громадське майно і свої власні речі.

Виховуйте сильну волю, характер, настирливість.

Микола Васильович ТКАЧЕНКО.
Полтавська область, Покровo-Багачанський район, с. Наталівка.

Піонер — не білоручка

Дивлюсь, було, як спритно, вміло Ніна Карпова миє підлогу чи чергує на кухні, і дивуюсь: така мала, і коли вона навчилась так працювати?

— Я давно вмію все робити зар піти, і хліб в магазині одержати, і приготувати обід. Несу, було, воду, і так мені важко, бо наливаю ж повне відро, щоб вдруге не ходити.

— А мамі легко цілий день

Ніна і тепер в дитячому будинку перша в усьому допоможе, з любов'ю доглядає разом з іншими за курчатками, яких нам

З А К Л Ю Ч Е Н И Е:

с.Глинск. «17» октября 1947г.

Мы члены проверочно-фильтрационной комиссии при Глинском РО МВД Сумской области, рассмотрев фильтрационное дело на репатрилированного Советского гражданина Гайдая Ивана Ефимовича прибывшего к постоянному месту жительства с. Волынка Сумского р-на Сум.обл. из г.Эссен в 1943г. и найдя, что Гайдай был насильно угнан в Германию работал на уборке города

Руководствуясь приказом МВД МГБ СССР № 00706/00268 от 16/УІ-47г

П О С Т А Н О В И Л И:

Считать гр-на Гайдая Проверенный фильтрацию. Направить в 1/о ему очередь УНКВД Сумской обл. для хранения в архиве.

ПРЕД ПРОВ ФИЛЬТРАЦИОННОЙ КОМИССИИ
НАЧ ГЛИНСКОГО РО МВД СТ ЛЕЙТЕНАНТ /ДЕМЧЕНКО/

ЧЛЕНЫ КОМИССИИ: НАЧ.ГЛИНСКОГО РО МВД
СТ.ЛЕЙТЕНАНТ /ЛАПЧЕНКО/

ЗАМ.НАЧ.ГЛИНСКОГО РО МВД
ЛЕЙТЕНАНТ МИЛИЦИИ /МИРОШНИЧЕНКО/

Регистрационный лист

3

на прошедшего регистрацию в лагере № 232 или СПП №_____

(ненужное зачеркнуть), дислоцирующегося в населенном пункте Франкфурт н/о.

1. Фамилия, имя, отчество	Гаврилов Яков Гаврилович.
2. Год и место рождения 1899	Сумская обл. Глинский р-н. с. Васильевка
3. Национальность Укр	4. Образование 1 кл
5. Специальность	Косец
6. Последнее постоянное место жительства и работа на территории СССР (для военнослужащих указывается наименование воинской части).	Сумская обл. Глинский р-н. с. Васильевка
7. Состоял ли в ВКП(б) или ВЛКСМ	Бп.
8. Почему оказался на территории другого государства	Из-за 09.41. Под духовным влиянием
9. Подвергался ли арестам, допросам, задержаниям, штрафам со стороны немецких властей (когда, где и за что)	Не подвергался
10. Содержался ли в спецлагерях противника и что там делал (указать наименование лагеря и адрес)	Не содержался
11. Проходил ли службу в немецкой армии, полиции, отрядах, воинских частях, госпиталях, строительных и иных батальонах, создававшихся противником; служил ли в немецких учреждениях, предприятиях, организациях (в каких, в качестве кого).	В Германии работал по уборке города Эссен ОСС 10.04.45
12. Какие отобраны документы при регистрации	Нет
13. Где проживают близкие родственники, кто именно (указать точный адрес)	Жена Сумская обл Глинский р-н Васильевский с/с
14. Куда следует на постоянное жительство	Сумскую обл Глинский р-н Васильевский с/с

Правильность данных мною сведений подтверждаю.

подпись: Гаврилов

Регистрационный лист заполнил

подпись: Чувашев (Чувашев)

Регистрационный лист проверил:

Председатель регистрационной комиссии НКВД СССР

Ст. л-нт. подпись: Кинко (Кинко)

Удостоверение о направлении на постоянное местожительство получил:

Гаврилов

(подпись регистрируемого)

Убыл из лагеря «___»_____ 194 г.

Протокол допроса

1947 г. марта месяца 14 дня с. Васильевка

Я Оперуполномоченный Отд. 5Б УМВД Сумской обл. мл. л-т. Ченец допросил репатрианта

Гайдар Якова Гавриловича, 1899 г. рож. уроженца жителя с Василевка, Глинского р-на, Сумской обл, из крестьян-бедняков, украинец, б/парт. малограмотной, по словам не судим, в настоящее время работает в к-зе „Большевик" в качестве стороража

За дачу ложных показаний предупрежден по ст. 89 УК УССР Гайдар

Вопрос: Где жили и чем занимались до оккупации Глинского р-на
Ответ: До августа м-ца 1941 г. проживал с. Васильевка, работал в к-зе, потом был призван в Советскую Армию
Вопрос: Каким райвоенкоматом вы были призваны
Ответ: В ряды Советской Армии я был призван Глинским РВК в августе м-це 1941 г.
Вопрос: После призыва в какую часть вы были зачислены
Ответ: После призыва меня направили в г. Чугуев где нас сформировали, номера части не помню, после чего нас сразу же отправили на фронт где я побыл одну неделю на фронте а потом попал в плен.
Вопрос: При каких обстоятельствах вы попали в плен
Ответ: В сентябре м-це 1941 г. в г. Чугуев Харьковской обл наша часть была окружена и взята в плен немецкими войсками со всем соответствием, при мне лично была винтовка и боевые патроны
Вопрос: После взятия в плен, допрашивались ли Вы немцами.
Ответ: Немцами не допрашивался.
Вопрос: Когда Вас взяли в плен куда Вы были направлены
Ответ: Когда нас пленили, то сразу не погрузили в г. Кременчуг в лагерь военнопленных, потом отправили в г. Проскуров, откуда я бежал домой на родину где находился под оккупацией немцев.
Вопрос: Где жили и чем занимались на временно-оккупированной территории
Ответ: На оккупированной территории проживал в с. Васильевка работал в сельхозобщине.
Вопрос: Когда и при каких обстоятельствах Вы попали на территорию Германии
Ответ: В Мае 1943 г. насильно был угнан в Германию.
Вопрос: Где были и чем занимались в Германии
Ответ: В Мае 1943 г. прибыл в г. Эссен где работал по уборке и очистке города и проработал до освобождения.
Вопрос: Немецкими властями допрашивались будучи в Германии
Ответ: Немецкими властями к допросу не подвергался.
Вопрос: Когда и какими войсками Вы были освобождены и находились ли в зоне оккупации союзных войск
Ответ: В апреле 1945 г. в г. Эссен освобожден американскими войсками после освобождения находился в американском лагере до июня м-ца 1945 г. потом передан английским где проработал до июля м-ца 1945 г.
Вопрос: При каких обстоятельствах Вы возвращались на родину
Ответ: В июле м-це 1945 г. английские войска передали в распоряжение советских войск, откуда был направлен в г. Берлин по фильтрационную з-д № где проработал до ноября м-ца 1945 г. потом, направлен в г. Харьков где я работал при з-де „Свет-Шахтер" чернорабочим где проработал до 10 июня 1946 г. потом был отпущен домой в х. Героевка.
Вопрос: Кого Вы знаете с немецких пособников и где они проживают в настоящее время.
Ответ: С немецких пособников я знаю Гайдар Павел Тимофеевич б/старостой село, место нахождения не знаю. Гайдар Борис б/полицейский место нахождения не знаю.
Вопрос: Кто может подтвердить Ваши показания
Ответ: Мои показания в период плена с немцами могут подтвердить Горбонос Василий, Гайдар Петр Данилович проживают с. Васильевка
Вопрос: Что желаете дополнить свои показания
Ответ: Больше дополнений в письме не имею.

Протокол допроса с моих слов записан правильно и мне прочитан Гайдар

Допросил Опер. уп. ОББ УМВД СО
мл. л-т /Ченец/

С.-Г. АРТІЛЬ
„БІЛЬШОВИК"
Василівської Сільради
Глинського району

_____ 193 р.

№ ____
с. Герасимівка

4

Справка - Характеристика

Дана Гайдар Яків Гаврилович уроженець х. Герасимівка Василівської с/р Глинського р-ну Сумської області народження 1899 року який до війни працював на різних роботах в к-пі Більшовик Василівської с/р Під час німецької окупації працював на різних роботах і був зевербований в Німеччину по мобілізації 1943 року Повернувся з Німеччини 1946 року. В настоящий час працює в к-пі Більшовик Стороз тов бригади до роботи відноситься гарно
В час німецької окупації связі з Німецькими властями рідні Німців немає

Голова с/ради Гайдар-
Секретар.

5

С П Р А В К А

На проверяемого репатрированного гр. Гайдар

Яков Гавриилович рождения 1899 года

уроженца с. Васильевка Глинского р-на Сумской обл.

По учетам Глинского РО НКВД Сумской обл. не проходит.

23/IV 45г. НАЧ. ГЛИНСКОГО РО НКВД
КАПИТАН / ВОРОНОВ /

Архивное № 9

Как

СПРАВКА

Согласны:

Нач.

Проверен.

по учетам Рижского РО МГБ не проходит.

«27» VII 19 52 г.

Архивное № 25567

пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР № 00750 и оставлено для дальнейшего хранения в архиве в агентурном фонде

как

справочном

Пересмотрел

соображениям на оперативно-

(подпись)

Согласны:

Начальник отделения

Нач. отд. УКГБ по Сумской обл.

(подпись)

2. VII 19

Архив. 25567. Ядов

Гайдар

Гавриилович

Сумская область р-н Глинский Васильевский с/с х. Сафо

Украинец

безпартийный

Стрелок

Колхозник

Адрес места рождения.

Красноармеец 104 стр. дивизии

В июле м-це 1941 г. Глинским

Военкоматом.

в сентябре 1941 г. в м.

Путивле

360 стрелковой

13 Находился в плену с конца [illegible] в Кокской области,
[illegible] с сентября м-ца 1941 г. в
Бресткой области Украина. Бежал в феврале м-це 1942 и был пойман
в мае 1943 был увезен в Германию в г. Ессен. и 10 Апреля 1945 г. был осв. Амер
14 Из плена возвращен домой в Белорусскую ССР через
Литву-Брестскую пересыльный пункт 29 Июня 1945.
г. Вильнюс

1 Награжден медалью "За победу над Германией"

16 Военкоматский номер 619/10-7
17 Точный и полный адрес 23-8-V5г. Барнаул
2. Берлин

Трудовой путь с начала сознательной жизни (месяц, год и
подробно, должность, фамилия и подпись)

"20" Июня 1945

1. Фамилия Гайдар Архив № 25567.

2. Имя Яков 3. Отчество Гаврилович

4. Год и место рождения 1899 г Сумская обл. Глинский р-н

5. Национальность Украинец 6. Партийность б/п.

7. Профессия и специальность Колхозник

а) военная Стрелок

б) гражданская Колхозник

8. Последнее местожительство до призыва в армию Сумская область Глинский район, дер. Герасимовка

9. Воинское звание рядовой

10. С какого года в Красной Армии и каким военкоматом был призван 1941 г Глинским р-ай. военкоматом Сумской области.

11. Когда и где был пленен 1941 г. Сентябрь м-ц Месечко Путивль

12. Наименование воинской части, род войск и последняя занимаемая должность 360 дивизия Стрелковая Стрелок.

13. Находился в плену (с какого года, в какой стране, в каком лагере и что делал)

с 1943 г. в Германии г. Эсен лагерь № 10

по уборке дорог.

14. Когда и откуда прибыл в спецлагерь или на проверочно-фильтрационный пункт НКВД

15. Название спецлагеря или проверочно-фильтрационного пункта НКВД Франкфурт лагерь 222

16. Регистрационный номер

17. Дата и место убытия 29 х-45 г. Сумская обл. Ямпольский р-н

Правильность записанных на меня сведений подтверждаю Бойцов
(подпись)

Шпаков
(подпись сотрудника, заполнявшего карточку)

"____" _____ 194 г.

ЗАВІРЯЄТЬСЯ

В даній справі пронумеровано 8 аркушів.

«11» 01 1993 р.

Посада зав. арх. відділу

Підпис С. Шевчик

Перевірено 14.09.2016р.

АРТ 1-С-3803-1